

احترام نکردن به دیگران (بی احترامی، دشنام، کشتار دیگران)

درین وقت سخنان همچون احترام به مسلمانان زیاد شنیده می شود. مسلمانان می گویند که چون به آنان احترام نشده است. به این سبب اعتراض های خیابانی می کنند. یک معلم تاریخ بنام ساموئل پاتی که می خواست شاگردان را در زمان درس به همدیگرپذیری و همزیستی اجتماعی متوجه سازد و تاکید داشت که این امر در فرانسه یک مسأله عادی است، سربریده شد. در شهر نیس هم دو بیگناه در کلیسا کشته شد. از سوی دیگر، در کابل هر هفته دهها تن کشته میشوند. کسی نمی تواند منکر شود که در پشت این همه جنایت ها دین قرار ندارد.

احترام به همدیگر خوب است. اما کشتن انسان به خاطر بی احترامی نمایانگر وحشگری و بربریت بی حد می باشد. بی احترامی تنها گفتار بی احترامانه نیست بلکه شامل رفتار بی احترامانه نیز میشود، از جمله کشتار و قتل که حق زندگی را از کسی میگیرد، نه بی احترامی بلکه یک جنایت است. امروز که زور ما به کافران نمی رسد، مسلمان کشی عادی ترین جلوه بربریت است، از همه بیشتر در کشور ما.

شاید کسی از خوانندگان بگوید که کسی/کسانی که این کار را میکنند اسلام را خوب نمی داند یا مسلمان خوب نیستند.

پرسش این است که این همه نفرت از کجا برمیخیزد؟ بیایید یک کار کنیم. من یقین دارم آنانیکه این عمل مسلمانان را نادرست میدانند، خواهند گفت که اسلام دین بردباری و تحمل است. هرکسی که به دیگری بی احترامی می کند، در عمل به خود بی احترامی کرده است. نتیجه این می شود که بی احترامی کار خوب نیست. احترام و بردباری و همدیگرپذیری شایسته ترین ارزش اخلاقی انسان است. اما من به این عقیده ام که ما باید رفتار خود را در برابر دیگران نیز تغییر بدهیم و نباید به هر علتی به کشتار دیگراندیشان دست زنیم. یا هموطنان خود را به نام کافر تا می توانیم بکشیم. اما بیشک بسیاری ما احترام به دیگران را قبول داریم. این امر از اخلاقی انسانی ما برمیخیزد. نه از اخلاق اسلامی ما.

آیا اسلام احترام به دیگران را قبول دارد؟

این پرسشی است که هر انسانی میگوید آری. احترام به دیگران کار پسندیده است. اسلام آن را قبول دارد.

ولی برای درک آن، من آیت های را که کشتار دیگران را مجاز می داند نمی آورم. تنها به آیات بی احترامی به دیگران بسنده می کنم.

من فکر می‌کنم که اسلام احترام به دیگران را قبول ندارد. این دید را بر نص صریح قرآن پایه‌گذاری می‌کنم. درین رابطه مثال می‌آورم. زیرا اگر بگویم فلان یا بهمان این بی‌احترامی را کرده است. شما خواهید گفت که او مسلمانی را درست نمیداند. مجبور هستیم این بی‌احترامی را از سخنان الله بیاورم تا بدانید و خود الله درین جا چه می‌گوید.

پیش از همه من برای شما شش عبارت در زیر را می‌نویسم. خواهش می‌کنم که بخوانید و فکر کنید که اگر کافران این را به مسلمانان بگویند بر شما چه احساس پیش می‌آید؟

کافران کی هستند؟

کافران، کسانی اند که مسلمان نیستند: یعنی هندوها، چینیان، مردمان بومی امریکا، مردمان بومی استرالیا، نامسلمانان افریقا، یهود، عیسویان، دیگرانندیشان، زردشتیان، بهاییان و غیره. فشرده اینکه تمام مردم دنیا که مسلمان نیستند، کافرند.

فرض کنید که آنها به مسلمانان می‌گویند:

۱. مسلمانان همانند خرهایی هستند که کتاب را به پشت خود می‌برند اما از آن نمی‌دانند.
۲. مسلمانان نجس هستند.
۳. مسلمانان بدترین جنبنندگان روی زمین هستند.
۴. بیشتر مسلمانان مثل چهارپایان یا بدتر از آنها هستند، نه می‌فهمند نه میشوند.
۵. مسلمانان مانند مثل گوره خر هستند.
۶. مسلمانان حرامزاده هستند.

آیا این سخنان برای شما پذیرفتنی است؟

شما شاید از خشم و قضب آتش بگیریید. اما همین عبارت را الله به قرآن، کتاب رهنمای ما گفته است. من آنان را در زیر رونوشت می‌کنم.

حالا عده بی‌شروع می‌کنند به توجیه کردن و بهانه کردن مانند شأن نزول و اینکه این معنای دیگر دارد، یا اینکه این به آن زمان بوده است و غیره و غیره.

این بهانه‌ها و توجیه‌ها چیزی را تغییر نمی‌دهد.

این تغییر وقتی رونما می‌شود که ما دین را به حوزه خصوصی بیاوریم و کارهای دولتی و اجتماعی را به قانون مدنی دنیایی تنظیم کنیم.

جامه پوشان دینی نباید از دین برای پیشبرد امور دنیایی استفاده کنند و مردم را به کشتار همدیگر سوق دهند. باید دین از مداخله در امور حکومت منع شود.

شروع می‌کنیم از مشت نمونه خروار:

نخست: آیه ۵ سوره جمعه

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْجِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

ترجمه: کسانی که مکلف به تورات شدند ولی حق آن را ادا نکردند، مانند درازگوشی هستند که کتابهایی حمل می‌کند، (آن را بر دوش می‌کشد اما چیزی از آن نمی‌فهمد) ! گروهی که آیات خدا را

انکار کردند مثال بدی دارند ، و خداوند قوم ستمگر را هدایت نمی کند!

دوم: آیه ۲۸ سوره التوبه
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَفْرُبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَ إِن خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ
يُغْنِيكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِن شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
ترجمه: ای کسانی که ایمان آورده اید ، مشرکان نجسند و از سال بعد نباید به مسجدالحرام نزدیک شوند
و اگر از بینوایی می ترسید ، خدا اگر بخواهد به فضل خویش بی نیازتان خواهد کرد زیرا خدا دانا و
حکیم است .

سوم: آیه ۵۵ سوره الانفال
إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
ترجمه: هر آینه بدترین جنبنندگان در نزد خدا آنهاست که کافر شده اند و ایمان نمی آورند

چهارم: آیه ۱۷۱ سوره البقرة
وَ مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءَ وَ نِدَاءَ صُمُّ بُكُمْ عُمِي فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
ترجمه: مثل کافران ، مثل حیوانی است که کسی در گوش او آواز کند ، و او جز بانگی و آوازی نشنود
اینان کرانند ، لالانند ، کورانند و هیچ در نمی یابند .

پنجم: آیه ۵۰ سوره المدثر (74:50) (به آیات 48 و 49 نیز بنگرید)
كَانَتْهُمْ حُمْرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ
ترجمه: مانند خران وحشی (ترجمه آیتی)

ششم: آیه ۱۳ سوره القلم
عُتِّلَ بَعْدَ ذَلِكَ رَنِيمٌ
ترجمه: کسانی که متکبر و سرکشند و اصل و نسب خود را بدیگران منسوب میسازند. (حرام زاده-
اند). (ترجمه کاویانپور)

در حدود ۳۰ آیه در قرآن موجود است. حالا خود شما قضاوت کنید.

اما واقعیت زندگی چگونه هست؟
ما روزانه از تجربه زندگی خود میدانیم که میان همه مردمان اگر مسلمانان یا نامسلمانان، هم آدم نیک و
هم آدم بد موجود است. امکان ندارد که همه کافران بد باشند و یا همه مسلمانان نیک باشند. در ضمن،
هم میان مسلمانان و هم میان نامسلمان همیشه آدم های نیک و بد موجود است. این گونه عمومی سخن
گفتن نادرست است.

جالب این است که همین کافران که الله خون شان را برای مسلمانان حلال کرده است و در حالیکه
میگوید آنان شعور ندارند، شعور و آگاهی دارند. حرامزاده هم نیستند. اکثر کافران مثل چهارپایان هم
نیستند، مانند حیوان نان هم نمیخورند، ابله هم نیستند.
بدترین جنبنندگان روی زمین هم نیستند، کر و کور و لال هم نیستند. زیرا مردمان نیک هم دارند، و از
خرد و دانش و منطق خود نیز استفاده می کنند.
هیچ کس که خرد و هوش خود را از دست نداده باشد، نخواهد گفت که کافران چنین اند.
پس پرسش این است که آیا الله خودش از ما کمتر می داند؟

نادرست بودن سخنان بالا دلیل مبرهن بر این است که فکر کنیم که یک انسان خردمند و دانشور حق دارد از خود بپرسد که:

یا، این سخنان (در حدود ۳۰ آیه در قرآن موجود است) کلام الله نیست، یا کلام الله است اما الله خودش دانا و آفریدگار جهان نیست و گرنه خودش نمی دانست که کافران کر و کور و لال نیستند، بلکه انسانهای با شعور اند، می توانند دانا و دانشمند باشند که چنین هم هست.

اکنون می بینیم حتا پیشتر و بیشتر از مسلمانان می توانند دانش بیاموزند و علم بیافرینند، به کیهان و مهتاب و سیارات دیگر ابزار های پژوهشگر روان کنند و جسم های آسمانی را بهتر از ما پژوهش کنند.

حال که من این را نوشته ام، می دانم که *إن الذین لایتفکرون یعنی کسانی نمی اندیشند*، شروع به دشنام، ارتداد و تکفیر می کنند در حالیکه باید بیندیشند و فکر کنند. دلیل درست و حسابی بیاورند تا ما هم قناعت کنیم. درین زمینه ماله کشی نکنند.

جنگ و کشتار را هر جانور می تواند بکند. اما فکر و اندیشیدن را نه.

تفاوت انسان از حیوان در اندیشیدن و تفکر است.

تاریخ ۳۰ اکتبر ۲۰۲۰